

Összhang

*Csak azt szerettem volna elmondani neked,
amit az ablakból láttam ma délután
az utca túlfelén, a tetőtér-beépítésen;
gigantikus daru meredt a négyemeletes
házak fölé, két szaki dolgozott vele:
a darukezelő fönn a kocsi tetején,
egy üvegfülkében, ahonnan pont nem látni le
az utcaszintre, ahol meg a kollégája állt,
pocakos, kopasz, ötvenes fickó, kezében
rádiótelefonnal, ő volt alul, és mégis
ő irányította a műveletet; a háztetőn
törmelékekkel telepakolt csille odafönn
végigfutott a sínen, majd megtorpant
a homlokzaton éppen túl, a járda fölött
egy lélegzet-visszafojtott pillanatra,
aztán elindult lefelé, vigyázva, de mégis
jó ütemben, az összeszorított, brutális
vasmarokban több mázsa apró, szürke kő;
ahogy közeledett az utcán álló konténer felé,
lelassított, hogy pontosan betaláljon,
a lenti fickó pedig gyöngéd és precíz
mozdulatokkal, mint egy rutinos kéjné,
igazította a konténer fölé, előbb szavakkal,
aztán kézzel simogatta végig a vasat,
a szűk konténer pereméhez érve a csille
egy pillanatra megállt, mintegy bemérte
a jó szöveget, erőt gyűjtött az utolsó lökéshez,
aztán behatolt, és kiengedte terhét;
miután végzett, a lenti szaki eligazgatta,
még egyszer végigcirógatta a csillét
búcsúzóul, az pedig lassan elindult fölfelé,
megkönnyebbülve, készen az újabb körre;
én meg lenyűgözve bámultam őket, micsoda
összeszokott páros; hát csak ezt szerettem volna.*

Az otthon melege

*Amikor folyton elromlott a fűtés,
és féltérden állva mutattad, hogy lehet
benyúlni fakanállal a bojlerbe alulról,
merre keressük a helyet, ahol a drótok
érintkeznek, illetve most épp nem,
azért is kell a szerszám, amivel
gyöngéden és mégis határozottan
eltalálhatjuk az érzékeny pontot
– összességében romantikusabb volt,
mint amikor megkérted a kezem.
Éppen a konyha padlóján hasaltál
totál kiütve a válásod után,
és egy fakanállal próbáltad kikotorni
az exeddel közös konyhaszekrény
alól a nemtudommit a mocsokból,
és én kérdeztem, hogy mégis mire várunk,
te meg, hogy jó, leszel a feleségem,
és tudom én, hogy ezt nem kellene
kibeszélnem, velem se egyszerű az élet,
de hát ott nem kezdődött el, ami
ma is tart, hol, hová, mégiscsak össze,
hiszen cirkulál ismét a meleg víz,
s gyöngéden és mégis határozottan
mindent megint a helyére rakunk.*

Most

*Ebédet főzök, följánlod,
hogy felaprítod a petrezselymet,
mondom, hogy jó, erre kimész,
és tovább pakolászod a papírajaidat,
negyedórával később utánad megyek,
hogy arról volt szó, hogy fölaprítod
a petrezselymet, mondod, hogy jó,
visszamegyek a cigánypecsenyéhez,
amíg süll, befejezem a mosogatást,
úgy tíz perc múlva jössz fölaprítani
a petrezselymet, mondom, kösz, már nem kell,*

akkor kellett volna, amikor megbeszéltük,
a főzésnek ideje van, ritmusa, szerinted meg
az a gond, hogy nem mondtam, hogy most kell,
mondom, akkor ezt most tisztázzuk végleg:
MINDIG úgy értem, hogy MOST,
a nők mindig is úgy értették, az anyám is
ezért vált el az apámtól, mert nem győzte kívárni,
amíg elmosogat, vagy megfürdet engem,
végül jobban járt, ha megcsinálta maga,
úgyhogy a jövőben, ha bármire megkérlek,
mondjuk hogy fürdesd meg a gyereket,
úgy fogom érteni, hogy MOST, akkor is,
ha ezt külön nem teszem hozzá, a nyelv
mindig tele volt kifejtetlen elemekkel,
ha mindig mindent ki akarnál fejteni,
még reggeli előtt kihalna az emberiség,
most már te is begurulsz, hogy szóból ért az ember,
ha azt akarom, hogy most, akkor mondjam azt,
hogy most, ne terheljem rád az egész
felelősséget, igenis, vegyem a fáradságot,
és mondjam, hogy MOST, különben vethetek
magamra, ha nem lesz időben megfürdetve
a petrezselyem vagy fölaprítva a gyerek.

Meddig nyúl a nyúl?

Szeretnék valamit
elmondani, de fontos
a distinkció. Még mindig
akarom, amire vágytam,
de már nem a vágy hajt, csak a tudat,
igába fogott páros plüssnyulak
csüggesztik fejüket a kirakatban.
Hol vált szét a kettő, mikor lett
az egyesével ujjbegyre igazított
málnaszemek testmeleg ízéből
ez a bepenészedett elszántság,
ez a görcs gyomortájékon,
ez a hámba feszült akarat?
A beteljesült vágyból
mi marad?